

REMY (*Albert-Gilles-Joseph*), Gewestbeheerder 2de klasse (Herstal, 28.11.1883-Panga, Stanleystad, 2.5.1920). Zoon van Gilles, Joseph en van Simenar, Marie.

Na gedurende vier jaar werkzaam te zijn geweest bij een Luikse verzekeringsmaatschappij, neemt hij dienst in het bestuur van de Onafhankelijke Congostaat in Mei 1905, als klerk 2de klasse, wordt bevorderd tot de 1ste klasse op 7 Januari 1909, hoofdklerk op 21 Februari 1910, gewestbeambte 1ste klasse op 1 Januari 1913, en gewestbeheerder 2de klasse op 3 September 1918.

Geheel zijn koloniale loopbaan (van 4 Mei 1905 tot 2 Mei 1920) volbrengt hij in het district Stanleystad, tot 1913 genoemd: district van de Oostprovincie: een eerste termijn van Mei 1905 tot Juli 1908, in de zone Maniema, als posthoofd van Difuma, sector Matampa en daarna van Niangwe en Kabambare, sector Kasongo; een 2de termijn: van Januari 1909 tot Augustus 1912, in de zone Opper-Ituri, als posthoofd van Gaya, sector Avakubi, in 1910 verplaatst naar de zone Stanleyfalls en aangewezen als posthoofd van Bomili, sector Bomili; een 3de termijn: van Februari 1913 tot Februari 1919, als posthoofd van Bomili; een 4de termijn: van Juli 1919 tot aan zijn dood als gewestbeheerder van Panga.

Remy, die een keurelement geworden was in de gewestdienst, heeft zich op het einde van zijn leven op een bijzondere wijze verdienstelijk gemaakt door de opzienbare aanhouding van de eerste Anio-to-sluipmoordenaars. Aan hem komt inderdaad alle eer toe licht gebracht te hebben in de duistere zaak van deze gevreesde sekte bij de Mobali-bevolking, wier ontmaskering hij zich als bijzondere taak had gesteld.

Na jarenlange vruchteloze opsporingen in de streek van Bomili, waar niemand durfde spreken uit vrees van wraakneming, slaagde hij eindelijk er in, begin 1920, de hand te leggen op 16 dezer geduchte « luipaardmensen », die allen, op één na, door de rechtbank van Stanleystad ter dood veroordeeld werden, en uitgenomen vijf, die middelerwijl in de gevangenis gestorven waren, terechtgesteld werden door ophanging te Bomili, middelpunt van hun bloedbedrijf, op 29 Februari 1921.

De dood van Remy te Panga, enige weken na de beruchte aanhouding, werd natuurlijk door geheel de negerbevolking van Panga en Bomili toegeschreven aan de wraak der Anio-to en « als » verwezenlijking beschouwd van hun dreigende » voorspelling dat ieder Blanke, die zich zou » vergrijpen aan hun persoon of hun bedrijf » zou ontmaskeren, hun onvermijdelijk ten offer » zou vallen ».

Eeretekens: gouden Medaille van de Koninklijke Orde van de Leeuw, gouden Dienstster met een streep.

17 Januari 1952.
J. Jorissen.

Marreevee, *De schrik der Mobali*, Uitgave van de Priesters van het Heilig Hart, Bergen op Zoom en Asten, Nederland.